

- 4) Συνεπάγεται το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ ότι υπήκοος τρίτου κράτους πρέπει, κατ' αρχήν, να υποβάλει εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση για την άρση ή αναστολή οριστικής και εφαρμοστέας απαγορεύσεως εισόδου ή υπάρχοντος περιστασίου υπό τις οποίες αυτός μπορεί επίσης να υποβάλει εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης την αίτηση αυτή;
- α) Πρέπει το άρθρο 11, παράγραφος 3, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ να νοηθεί υπό την έννοια ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της ίδιας οδηγίας, το οποίο ορίζει ότι η δυνατότητα άρσεως ή αναστολής απαγορεύσεως εισόδου μπορεί να εξεταστεί μόνο αν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτου κράτους αποδεικνύει ότι εγκατέλειψε το σύνολο του εδάφους σε πλήρη συμφωνία με την απόφαση επιστροφής, πρέπει να τηρείται ανεπιφύλακτα σε κάθε επιμέρους περίπτωση ή σε όλες τις κατηγορίες περιπτώσεων;
- β) Αντιτίθενται τα άρθρα 5 και 11 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ σε ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής στο πλαίσιο οικογενειακής επανένωσης με στατικό πολίτη της Ένωσης, ο οποίος δεν άσκησε το δικαίωμα του ελεύθερης κυκλοφορίας και εγκαταστάσεως, δύναται να εξομοιωθεί με σιωπηρή (προσωρινή) αίτηση για την άρση ή αναστολή της οριστικής και εφαρμοστέας απαγορεύσεως εισόδου η οποία παράγει τα αποτελέσματά της αν προκύπτει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις διαμονής;
- γ) Ασκεί επιρροή το στοιχείο ότι η υποχρέωση υποβολής, εντός της χώρας καταγωγής, αιτήσεως άρσεως ή αναστολής συνεπάγεται ενδεχομένως προσωρινό χωρισμό μεταξύ του υπηκόου τρίτου κράτους και του στατικού πολίτη της Ένωσης; Υπάρχουν περιπτώσεις υπό τις οποίες όμως τα άρθρα 7 και 24 του Χάρτη αντιτίθενται στον προσωρινό χωρισμό;
- δ) Ασκεί επιρροή το στοιχείο ότι η υποχρέωση υποβολής, εντός της χώρας καταγωγής, αιτήσεως άρσεως ή αναστολής έχει ως συνέπεια μόνο ότι ο πολίτης της Ένωσης πρέπει, εν ανάγκη, να εγκαταλείψει το σύνολο του εδάφους της Ένωσης μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα; Υπάρχουν περιπτώσεις υπό τις οποίες όμως το άρθρο 20 ΣΛΕΕ αντιτίθεται στο να υποχρεωθεί στατικός πολίτης της Ένωσης να εγκαταλείψει το σύνολο του εδάφους της Ένωσης για περιορισμένο χρονικό διάστημα;

⁽¹⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98).

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽³⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)
(Ηνωμένο Βασίλειο) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — The English Bridge Union Limited κατά
Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Υπόθεση C-90/16)

(2016/C 145/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείον: The English Bridge Union Limited

Εφεσίβλητοι: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει μια δραστηριότητα ώστε να εμπίπτει στην έννοια του «αθλητισμού» κατά το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ); Ειδικότερα, πρέπει η δραστηριότητα να έχει ένα σημαντικό (ή μη ασήμαντο) σωματικό στοιχείο που να είναι καθοριστικό για την έκβασή της ή αρκεί να έχει ένα σημαντικό διανοητικό στοιχείο που να είναι καθοριστικό για την έκβασή της;

- 2) Εμπίπτει το αγωνιστικό μπριτζ στην έννοια του «αθλητισμού» κατά το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας περί ΦΠΑ;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Ισπανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2016 — Banco Santander, S.A. κατά Mahamadou Demba και Mercedes Godoy Bonet

(Υπόθεση C-96/16)

(2016/C 145/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Επισπεύδουσα: Banco Santander, S.A.

Καθών η εκτέλεση: Mahamadou Demba και Mercedes Godoy Bonet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης, ειδικότερα με το άρθρο 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 2 Γ της Συνθήκης της Λισσαβώνας καθώς και τα άρθρα 4, παράγραφος 2, 12 και 169, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹), η επιχειρηματική πρακτική που συνίσταται στην εκχώρηση ή αγορά των απαιτήσεων χωρίς παροχή στον καταναλωτή της δυνατότητας αποσβέσεως της οφειλής του με καταβολή στον εκδοχέα του τιμήματος, καθώς και των τόκων, των δαπανών και των εξόδων της διαδικασίας;
- 2) Συμβιβάζεται με τις αρχές που διατυπώνονται στην οδηγία 93/13/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και κατ' επέκταση με την αρχή της αποτελεσματικότητας και με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας, η εν λόγω επιχειρηματική πρακτική που συνίσταται στην αγορά της οφειλής του καταναλωτή έναντι αμελητέου τιμήματος χωρίς τη συγκατάθεση ή τη γνώση του, η οποία δεν διατυπώνεται ως γενικός όρος ή ως καταχρηστική ρήτρα επιβαλλόμενη στη σύμβαση, ενώ δεν παρέχεται στον καταναλωτή η δυνατότητα να συμμετάσχει στη συγκεκριμένη συναλλαγή ασκώντας δικαίωμα εξαγοράς;
- 3) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της κοινοτικής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης, σύμφωνα με την οδηγία 93/13, και ιδίως τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, αυτής, να καθορίζεται ως απαρεγκλίτο κριτήριο ότι, στις συμβάσεις δανείου χωρίς εμπράγματη ασφάλεια που συνάπτονται με καταναλωτές, είναι καταχρηστική η ρήτρα η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεως και η οποία καθορίζει επιτόκιο υπερημερίας προσαυξημένο κατά περισσότερες από δύο ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το συμφωνηθέν συμβατικό επιτόκιο;
- 4) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της κοινοτικής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης, σύμφωνα με την οδηγία 93/13, και ιδίως τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, αυτής, να καθορίζεται ως συνέπεια ότι εξακολουθούν να τρέχουν οι συμβατικοί τόκοι έως την αποπληρωμή των οφειλομένων;

(¹) ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

(²) ΕΕ L 95, σ. 29.